En af tilskuerne går op til mikrofonen, tager en tekst og sætter sig på stolen.

Tilskuer: Bogen var ikke færdig. Ikke endnu. Den ville aldrig blive det. Den var et udsnit af et tidsrum. 12 år hvor dit fravær bandt vores skæbner sammen og lod os finde hver vores retning i de liv, vi var blevet tildelt.

Tilskueren lægger teksten tilbage på stolen og forlader mikrofonen. یتقدم أحد المتفرجین إلی المیکروفون ویأخذ نصًا ویجلس علی الکرسی

المتفرج: لم ينته الكتاب. لم ينته بعد. ولن يكون كذلك أبدًا. لقد كانت شريحة من الزمن، اثنتا عشرة سنة ربط فيها غيابك مصائرنا معًا وسمح لنا أن نجد طريقنا في الحياة التي أعطيت لنا

يضع المتفرج النص مرة أخرى على الكرسي ويترك الميكروفون

Tilskuer: Jeg håber tristheden forlader dig, forlade dig for evigt, for evigt.

Tilskuer: Se, se på skyen på himlen.

Tilskuer: Åh, smukke himmel, fuld af skyer. Himlen der kan blive til regn, himlen der vander de tørstige, der vander planter, dyr og mennesker... Åh, smukke himmel, der vander enhver, som er tørstig.

Tilskuer: Vand... Ja, vand... Vand... Fald. Regn. Masser af regn. Vand. Fald. Rundt om bjerget... Bjerget vasker sig rent... Så dejligt et bad, helt alene i regnen.

Tilskuer: Vandet fornyer. Vandet hader at sove og elsker at løbe. Så vandet samler sig i vandløb... Lyt. Lyt til symfonien mellem bjerget og vandet.

Tilskuer: Vandet danser og løber... Vandet tager forbi alle planterne for at hilse på dem. Og for at vaske ansigtet på hver eneste fugl og slukke tørsten hos hver eneste rose.

Tilskuer: Vandet samler sig i floder. Vandet er som os og vil dø for bevægelsen og hader at sove og skaber sin vej helt alene.

Tilskuer: Vandet løber, vandet smiler. Vandet gør godt for alle uden at bede om noget igen... Åh, smukke, smukke, elskede vand.

Tilskuer: Vandet krydser den søvnige flod og vækker den, giver de fisk og planter, der bor i floden, alt de har brug for.

Tilskuer: Floden tager hvad den har brug for og giver resten til havet. På den måde får alle deres del af skyen på himlen.

Tilskuer: Havets glæde er at byde vandet velkommen, som det er elskernes varme at se hinanden. Varmen får vandet til at fordampe og skabe vinger og flyve højt højt op på himlen for at kunne komme tilbage til os og give glæde til hver tørstig sjæl.

Tilskuer: Ja, det er sandt. Og for at vandet kan blive til skyer og tåge. Vandet bliver et slør, der skygger for solens stråler, som for at sige at enhver af os har ret til skygge.

Tilskuer: Og sådan har du fortalt mig historien om vandet. Ja... Ja... Og vandets evner til at hjælpe os alle.

Tilskuer: Men hvordan bevæger vandet sig mellem havene og alt andet?

Tilskuer: Flyvende på himlen? Vandets teatersal er himlen og rummet. Altid flyvende, på udkig efter nogen at hjælpe. Eller at vaske tristheden væk fra ansigterne på mennesker og bjerge. Og åbne fletningerne af fyr, enebær og rosmarin.

المتفرج: و كيفاش الدموع ؟ ؟ ؟ ؟ ؟ ايه ايه الدموع الدموع سحابها مايتشافش و رعدها ما بتسمعش دموع الظلم .. دموع الحزن .. دموع القهر.. دموع الفرحة

Tilskuer: Hvad med tårerne? Ja... Ja... Tårerne... Tårerne... Deres skyer er usynlige. Og deres torden er lydløs. Uretfærdighedens tårer. Tristhedens tårer. Undertrykkelsens tårer. Glædens tårer.

Tilskuer: Hvad sker der med tårerne? Du smager havet, før tårerne fordamper. Deres saltindhold er højere end havets. Tårer forlader vores øjne, flyver op til skyerne, møder skyerne og vender tilbage til havet.

Tilskuer: Har du smagt begge? Hvilken en var sødest?

Tilskuer: Vores tårer er i havet, men det er ikke kun os, der græder. Alle levende væsner har tårer. Og tåre for tåre bliver hver tåre til hav. Åh, jeg har besluttet mig for at svømme i tårer af glæde. Selv hvis det er koldt, er det bedre.

Tilskuer: Åh, når vi taler om tiden... Tiden går og dagen forsvinder...

Tilskuer: Wow, hvilken historie... Vores tårer løber ud i havet, og som man siger... Mange bække små gør stor å. Og dråbe for dråbe flyder bægeret over.

tilskuerne trækker vejret dybt

på hver udånding kommer en tone

tilskuerne nynner

يدندن الجمهور

så højt eller lavt de vil

så længe de vil

høje bølgeslag, der langsomt stilner af

Spect-actor: I desire exquisite taste.

Spect-actor: I desire meaning.

Spect-actor: I desire intimacy.

Spect-actor: I desire a sense of belonging.

Spect-actor: I pray for the rain to come.

Spect-actor: I desire consistency.

Spect-actor: I desire earthly connections.

Spect-actor: I negotiate the price from a vulnerable position.

Spect-actor: I desire authenticity.

Spect-actor: I negotiate the price from a position of power.

Spect-actor: A local farmer on a global market.

Spect-actor: Do you see me?

Spect-actor: I desire justice.

Spect-actor: Do I see you?

Spect-actor: I count my money.

Spect-actor: Do you hear me?

Spect-actor: I touch the soil with my lips, I kiss the ground of the olive field.

Spect-actor: Do I hear you?

Spect-actor: I count my money.

Spect-actor: You can have anything you desire, just not me.

Spect-actor: I am standing in the supermarket, I can't decide which oil to buy.

Spect-actor: I pick a bottle of oil from the shelves.

Spect-actor: I move towards the self-scan.

Spect-actor: I scan the bottle.

Spect-actor: The bottle contains a sacred liquid.

Spect-actor: I pay.

Spect-actor: I steal.

Spect-actor: I run.

Spect-actor: I touch the floor with my lips.

Spect-actor: I kiss the ground of the supermarket.

وحد من المتفرجين يتحرك بإتجاه الميكروفون و يجلسو امامه

المتفرج:

المتفرح ايه بريئة ...براءة الخرفان في حرائق النسيان ...هناك حيث لا شجاع و لا جبان و لكن كلنا جبان ...هناك كلنا سواسي على كتفي الميزان ...هناك حيث الحب ماء سائل يسقي كل ضمان ... ماء لا يميز بين ما بين الأسود و ...الجرذان

ماء يعلمنا كيف نزرع الورد و الأقحوان وشقائق النعمان ...براءة لا تعرف الحقد و لا الأضغان اطفال يمرحون ويلعبون كما أرادنا وأراد الزمان

ينهض المتفرج ويعود إلى مقعده في المسرح

Spect-actor: Act 1.

Spect-actor: From the olive field to the Immigration Office.

Spect-actor: Invisible relations.

Spect-actor: Every year someone visits all the houses of the village, buys the olives and

resells them to someone else.

Spect-actor: Every year someone visits all the villages, buys the olives and resells them to

someone else.

Spect-actor: Every year someone ships them off to Europe.

Spect-actor: Here they are sold under the false claim that they have grown in Italy.

Spect-actor: Or Greece.

Spect-actor: Or Spain.

Spect-actor: Whatever generates the most profit.

Spect-actor: For the stakeholders.

Spect-actor: I kiss the ground of the supermarket.

Spect-actor: A ship takes off from the coast.

Spect-actor: Meanwhile, Europe tightens its borders.

Spect-actor: Armed coast guards decide who can enter and who can't.

Spect-actor: Whoever generates the most profit.

Spect-actor: The intimacy of sharing the fruit of the olive tree.

Spect-actor: The gesture of passing food from one hand to another.

Spect-actor: Invisible intimacy.

Spect-actor: How many hands have held this olive?

Spect-actor: One for you and one for me.

Spect-actor: Will you pass my gratitude to the soil that holds the tree?

Spect-actor: Will you make sure the tree has everything it needs to stay healthy and alive?

Spect-actor: What can I do to make sure the people who care for the tree are safe and happy?

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig

المتفرج: كيف السماء

tilskuer: som en sky

المتفرج: السماء اللي تتبزع علينا ماء

tilskuer: der opløses til regn

المتفرج:ماء المطر يتصب على أطراف الاجبال

tilskuer: strømmer ned ad bjergsider

المتفرج:الماء يتلم في وديان

tilskuer: samles i floder

المتفرج:الماء يجري

tilskuer: der løber

المتفرج؛الماء يشق مسربه يلقى روحه يعبى في البحر

tilskuer: gennem deltaer

المتفرج: يعبى البحر، وين يتبخر و يرجع للسماء

tilskuer: ud i havet

المتفرج: يولى سحاب

tilskuer: hvorfra den fordamper tilbage op i luften

المتفرج: سحاب يحجب و يغطى الشمس

tilskuer: og bliver til skyer

المتفرج: وهاذي حكاية مسارب الماء

tilskuer: der dækker for solen

المتفرج: وكيفاش يتنقل و يتحرك

tilskuer: sådan har du fortalt mig om vandets bevægelser

المتفرج: بين البحر و السماء و في الوديان

tilskuer: hvordan vandet cirkulerer mellem havet

المتفرج: و الدموع ...

tilskuer: himlen

المتفرج: أشبيهم الدموع ؟؟

tilskuer: og bjerget

المتفرج: و البحر ؟

tilskuer: hvad med tårerne?

المتفرج: دموع في البحر ....

tilskuer: hvad med

المتفرج: دموعنا؟؟

tilskuer: havet

المتفرج: أه الوقت تعدى

tilskuer: i

المتفرج: دموعنا تجري زاده للبحر

tilskuer: os?

tilskuer: tiden går

tilskuer: løber ud i havet

tilskuerne trækker vejret dybt

på hver udånding kommer en tone

tilskuerne nynner

يندن الجمهور

så højt eller lavt de vil

så længe de vil

høje bølgeslag, der langsomt stilner af

Spect-actor: Act 2

Spect-actor: From the Immigration Office to the olive field.

Spect-actor: In her speech from World Environment Day in 2019, Vandana Shiva argues that

capitalism thrives on the separation between ecology and economy.

Spect-actor: In today's capitalistic system, resources are distributed unevenly, making a few global actors rich on behalf of local communities, small scale farmers, caregivers and ecosystems.

Spect-actor: Those who feed us, those who care for the earth are made invisible in a capitalistic economy.

Spect-actor: Vandana Shiva suggests that we stop the exploitation of natural resources, workers and women by collectively returning to thinking economy and ecology as one.

Spect-actor: Respecting ecosystems and what they need to thrive.

Spect-actor: Thinking about our relationship with the soil as circular.

Spect-actor: Recieving what the soil gives us.

Spect-actor: And giving the soil what it needs.

Spect-actor: Caressing the fruit as it passes from one hand to another.

Spect-actor: I count my olives.

Spect-actor: I count my money.

Spect-actor: I kiss the ground of the supermarket.

Spect-actor: The intimacy of sharing the fruit of an olive tree.

Spect-actor: The intimacy of caring for the earth.

Spect-actor: My lips touch the soil.

Spect-actor: I kiss the soil of the olive field.

Spect-actor: Someone ships the olives off to Europe.

Spect-actor: A multinational company.

Spect-actor: Someone collects the olives from the foot of a tree.

Spect-actor: Someone packs the olives in a canvas sack.

Spect-actor: Someone makes a shipping plan in an excel ark.

Spect-actor: Someone makes a budget.

Spect-actor: And another budget.

Spect-actor: Someone applies for permission to unload the cargo.

Spect-actor: Someone makes a logo.

Spect-actor: Someone writes a story about an olive's journey.

Spect-actor: Someone makes a quality control.

Spect-actor: Someone crushes the olives.

Spect-actor: Someone extracts the oil.

Spect-actor: Someone monitors a machine.

Spect-actor: Someone pours the oil on bottles.

Spect-actor: Someone makes a profit.

Spect-actor: Someone prints the stickers.

Spect-actor: Someone handles the taxes.

Spect-actor: Someone places an order.

Spect-actor: Someone prays for rain.

Spect-actor: Someone kisses the soil of the olive field.

Spect-actor: Someone fills the shelves of the supermarket.

Spect-actor: Someone makes a transaction.

Spect-actor: A trade.

Spect-actor: An exchange of resources.

Spect-actor: The separation between the farmer and the consumer.

Spect-actor: The separation between you and I.

Spect-actor: The olive fuels my body.

Spect-actor: The olive stimulates my senses.

Spect-actor: Sacred olive.

Spect-actor: I count my invisible relations.

يتنفس المتفرجون بعمق tilskuerne trækker vejret dybt

på hver udånding kommer en tone på hver udånding kommer en tone

يدندن الجمهور tilskuerne nynner

så højt eller lavt de vil عالية أو منخفضة كما يريدون

så længe de vil للمدة التي يريدونها

høje bølgeslag, der langsomt stilner af دقات الموجة الصاخبة التي تهدأ ببطء

Spect-actor: Act 3.

Spect-actor: Beginning at the end.

Spect-actor: Ending at the beginning.

spectactor: I hope the sadness will drive you to happiness

spectactor: like data

spectactor: that is built up into code spectactor: flowing through circuits

spectactor: traveling

spectactor: through networks

spectactor: and ends spectactor: in the cloud

spectactor: from where it uploads back spectactor: into fibre optic nerves spectactor: through the mainframe

spectactor: covering spectactor: the solar cells...

spectators: pause

spectactor: you informed me

spectactor: how information circulates

spectactor: between servers spectactor: the cloud

spectactor: and the user

spectactor: what about emotions?

spectactor: what about spectactor: the processors

spectactor: in spectactor: us?

spectactor: time is flowing

spectactor: flowing through the network

each of the spectators takes a deep breath in and holds the deep breath until they cannot anymore, letting out every part of the breath in small bursts whilst circulating the breath in motion as we pulse in a vast circuit board

tilskuerne trækker vejret dybt

يتنفس المتفرجون بعمق

på hver udånding kommer en tone

وفي كل زفير تأتي نغمة

tilskuerne nynner

يدندن الجمهور

så højt eller lavt de vil

عالية أو منخفضة كما يريدون

så længe de vil

للمدة التي يريدونها

høje bølgeslag, der langsomt stilner af

دقات الموجة الصاخبة التي تهدأ ببطء

المتفرج: كيف الأرض

Tilskuer: Som jord

المتفرج:كيف السماء

Tilskuer: Som himlen

المتفرج:كيف النار

Tilskuer: Som ild

المتفرج:كيف الماء

Tilskuer: Som vand

المتفرج الماء ينزل ويصب على أطراف اللهيب

Tilskuer: Vandet rammer ilden

المتفرج الماء كيما يتجمع كيما يتبخر

Tilskuer: Vandet samler sig for at fordampe

المتفرج:الماء يجري تحت سافيها ومش فايقة

Tilskuer: Vandet løber under hendes ben, men hun ved det ikke

المتفرج: الماء يشق في طريقو لاها ويرمي روحه في بحرها

Tilskuer: Vandet finder sin vej ud i havet

المتفرج: يصب في البحر وين يبخرو لهيبها و يرجعلها من السماء

Tilskuer: Vandet rammer havet, hvorfra det fordamper tilbage op på himlen

المتفرج: و يوللي غيوم

Tilskuer: Som skyer

المتفرج: سحاب يحجب الشمس

Tilskuer: Skyer, der dækker for solen

المتفرج: و ماعادش روحو صافية كيف ماه

Tilskuer: Hans sjæl er ikke længere ren som havet

المتفرج: وكيف يتنقل و يسير الماء في طريقها باقي خايف تحرقه مرة أخرى

Tilskuer: Og når han passerer hende, bliver han bange for at hun vil brænde ham igen.

المتفرج: هارب هارب ديما هارب

Tilskuer: Løbende. Løbende. Altid på flugt.

المتفرج: بالك مازالت متاعى ؟

Tilskuer: Måske er du stadig min?

المتفرج: بالك كي نبقى ؟؟

Tilskuer: Måske hvis jeg bliver?

المتفرج: بالك كي تبقى ؟

Tilskuer: Måske hvis du bliver?

المتفرج: و انت شكون ؟

Tilskuer: Men hvem er du?

المتفرج: شبيك تسأل فيا نايا شكون ؟

Tilskuer: Hvorfor spørger du mig, hvem jeg er?

الكل: و انت شكون ؟

Tilskuer: Og hvem er du?

المتفرج: سيّب عليك

Tilskuer: Glem det

المتفرج: نسيّب عليا ؟

Tilskuer: Glem det?

الكل: من شكون ؟

Tilskuer: For hvis skyld?

المتفرج: منها. من النار الى فيها

Tilskuer: For ilden i hende

الكل : هي ؟

Tilskuer: Hende?

المتفرج: وكي نهبط و نخلط نطفيها و نرجعلها لاباس؟

Tilskuer: Hvad hvis jeg går hen og slukker ilden og kommer tilbage og er okay?

المتفرج: شد بلاصتك

Tilskuer: Bliv hvor du er

المتفرج: اخرج

Tilskuer: Gå ud

الكل: شكون؟

Tilskuer: Hvem?

المتفرج: تي هخرجج

Tilskuer: Gå!

المتفرج: من النهار و الليل و الغيوم و طيح في البحر

Tilskuer: Fra dagen og natten og skyerne - du rammer havet

المتفرج: كي نخرج. تقلي انت شكون ؟

Tilskuer: Hvis jeg går, fortæller du mig så, hvem du er?

المتفرج: تعرفني نا شكون ؟

Tilskuer: Do you know med?

En af tilskuerne rejser sig op i salen.

يقف أحد المتفرجين في المسرح.

Tilskuer:

المتفرج:

når du kommer for at finde mig

عندما تأتي لتجدني

vil du ikke længere finde den datter

ان تجد ابنتك

der hang ved din hånd som en lille hund

التى تعلقت بيدك مثل كلب صغير

og let blev distraheret

وسهلة التشتت

og let fór vild i sine egne tåger

وتضيع بسهولة في ضبابها الخاص

men du vil finde et menneske

ولكنك ستجد إنسانة

der har hørt sit fodtrin skifte rytme

الذي سمع خطاها تغير إيقاعها

da et andet menneske forsvandt

عندما اختفى إنسان آخر

Tilskueren sætter sig ned igen.

يجلس المتفرج مرة أخرى.

spectactor: we hope the sadness will stream from you

spectactor: like clouds

spectactor: that dissolve into rain spectactor: flowing into rivers

spectactor: We hope your sorrow transforms you

spectactor: like dew on our leaves spectactor: that nourishes our roots spectactor: We hope your tears join us spectactor: blending with waves spectactor: that carry them away spectactor: into the vast ocean

spectactor: from where they evaporate back

spectactor: into clouds spectactor: on the sky spectactor: covering spectactor: the sun spectactor: You told us

spectactor: how water circulates spectactor: between the sky spectactor: the mountains spectactor: and us spectactor: You told us spectactor: how tears cycle

spectactor: from eyes spectactor: to oceans spectactor: and back

spectactor: what about sadness?

spectactor: what about spectactor: the oceans

spectactor: in spectactor: us?

spectactor: What about emotions?

spectactor: What about spectactor: the ecosystems spectactor: within us? spectactor: Time is running

spectactor: running through currents

spectactor: into the vastness spectactor: time is running spectactor: running into the sea

each of the spectactors takes a deep breath in and a deep breath out

spectactor: Every breath a renewal spectactor: a part of the cycle of life spectactor: Every breath a wave

spectactor: syncing with the ocean's rhythm

spectactor: every breath is a small wave on a big ocean

spectactor: crossing time and space spectactor: We continue to breathe deeply

spectactor: exchanging energy spectactor: with every exhale spectactor: We hum along the tides

spectactor: our voices merging with the currents

spectactor: the spectactors continue to inhale deeply, on each exhale comes a tone they hum for as long or as short as they want in any tone they want as high or as low as they want the tones are resonating like waves on a big ocean waves that slowly calm down

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك لاخر عمرك

المتفرج: للى تعمل جناح ، تفارق بدنك و تطير للسماء ..

المتفرج: يااا شوف السحابة في السماء.. تشبه لوجه بابا كيف امي تحكيلي عليه

المتفرج: محلاه بوك سحابة في السماء

المتفرج: شفتوا تفكرت

المتفرج: شنوة تفكرت

المتفرج: تذكرت

المتفرج: شنوة تذكرت

المتفرج: تفكرت الزمان هكا الشمس ماعادش تحرقنا بضوها ، اغلب الوقت تغيم

المتفرج: كيف السماء تغيم تذكرني في صغري

المتفرج: يبدا بابا مروح بقفتو كل نهار و قسمه

المتفرج: يخف في رجله قبل ما تولي ماطرة

المتفرج: تصب المطر مع دخلة بابا للدار ، تسقى العطشان ، خضرة ، ورد و انسان

خيرات ، خيطين من سماء

المتفرج: تصب حتى عالجبل يعمل حمامه .. صحه صحه حمامك يا جبل و مش محتاج لطياب.

المتفرج: الماء جراي يكره الرقاد

المتفرج: يضهر لك متلمد متكدس في بحيرة اما راهو مسيره يبدل المسرب و يكمل ثنيته

المتفرج: توحشت

المتفرج: توحشت

المتفرج: توحشت

المتفرج: ريحه الارض كيف تمطر

المتفرج: نثبت علاها ثبات صغر

المتفرج: ربي يهديك ، خليتني نرجع بقشور بدني لذكريات حاولت ننساهم .. خليتني نخزر للسماء بعين كبيره و نحل وذني على سنفونيه المرتفعات ، كله باذن من الماء

المتفرج: نسمع في صوت الماء يجري يسلم على كل وجه كل عصفور، كل نبته وحتى على شجر الزيتون

المتفرج: الماء يشطح تحت الزيتون على غناية الجدات

المتفرج: محلاك يا ماء

المتفرج: شاقق الارض الشايحه و التراب الناعس .... يعطى حشايشها الخير و البركه

المتفرج: و البحر ؟

المتفرج: شبيه البحر؟

المتفرج: مايشبعش يستني في الباي متاعه مالماء الي يكمل ثنيته و يتصب في وسط

المتفرج: فرحه البحر بجيان الماء تفكرني بفرحة امي بمرواح بابا قبل ما يصب النو على راسه

المتفرج: على راس الرجال و راس الاجبال

المتفرج: يسرح عقد الضفاير المربوطة على روس الاجبال و وروس الجبال

المتفرج: ضفائر صنوبر و اكليل و عرعار

المتفرج: بكيتني دموع

المتفرج: شبيهم الدموع؟

المتفرج: الدموع موش كيف المطر، سحابها مايتشافش و رعدها ميتسمعش

المتفرج: دموع ظلم و حزن و قهرة فراق

المتفرج: نبكي دموع من غير عين بالوحش على راس باب المليان بريحة الاجبال و مزين زيتون و مرجان

المتفرج: دموعي مالحة ملوحية البحر

المتفرج: و مالوحش يمكن تكون املح من بحر

المتفرج: دموعنا هي زاده كيف المطر ، يوفا مسربها في البحر

المتفرج: دموع المخلوقات الكل توفا في البحر

المتفرج: و يعاود الشي يتبخر و يعاود يضب و يجري و يشق ثنيته و يعاود ينتهي بنفس الطريقة قطرة في وسط بحر واسع مايوفاش

_

- يغمض كل متفرج عينيه و ياخذ نفس و يحل عينيه يخزر للمتفرج الي بحذاه و يتوجهلوا باي حاجه تجي في راسه -

Tilskuerne tager en dyb indånding og ånder langsomt ud.

De lægger mærke til hinanden.

(المتفرجين ياخذوا نفس عميق و ياخذ وقته في الزفير- ينتبهوا لوجود بعضهم)

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig.

Deres opmærksomhed er delt mellem dem, der sidder ved siden af dem og skærmen.

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك (ينقسم انتباههم بين الى قاعدين بجنبهم و الشاشة)

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig.

Hver tilskuer forestiller sig en blomst. En blomst, de har et klart minde om.

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك (كل متفرج يتخيل وردة، وردة تكون عندهم عليها ذكرى و صورة واضحه)

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig.

Hver tilskuer forestiller sig blomstens rod, som ikke er synlig fordi den er under jorden.

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك (كل متفرج يتخيل المتفرج يتخيل جذور غير مرئية على خاطرها تحت الأرض)

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig.

De forestiller sig blomstens stilk, som er stærk.

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك (يتخيلوا الجذع القوي متع وردتهم)

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig.

De forestiller sig blomstens blade og deres farve.

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك (يتخيل البذرة و لونها)

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig.

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك

tilskuer: himlen

المتفرج: السماء

tilskuer: og bjergene

المتفرج: و الجبولات

tilskuer: de spurgte dig

المتفرج: سألوك

tilskuer: engang

ال**متفرج:** مرة

tilskuer: hvad har du brug for

المتفرج: اذا محتاج حاجة

tilskuer: for at vokse

Tilskuerne forestiller sig, at de vander deres blomst.

المتفرج: بش تكبر

(يتخيلوا رواحهم يسقوا في وردتهم)

tilskuer: men hvad med mine tårer?

المتفرج: ودموعي؟

tilskuer: hvad med

المتفرج: اشبيهم دموعك

tilskuer: havet

De fylder deres spande med havvand.

المتقرج: و هالمحيطات (يعبوا سطولاتهم من البحر)

tilskuer: i os?

Tilskuerne tager en dyb indånding

المتفرج: في وسطنا ؟ (المتفرجين ياخذوا نفس و يخرجوه)

En af tilskuerne bevæger sig hen til
mikrofonen og sætter sig foran den.

Den anden oversvømmelse

Husker du

واحد من المتفرجين يتحرك بإتجاه الميكروفون و يجلسون أمامه

كان عندنا حلمة

Tilskuer:	المتفرج:
Tilskuer:	المتفرج:

Hvordan fik du styrken til at kvæle mig?	منين جبت القوة بش تخنقني

Opløs dig i luften og forsvind fra mit liv	بش تذوب في الهواء و تصفيني من حياتك

_	at få brøndens vand til at koge?	و تخلي سط بدني بير الماء الى فيه يغلى
	at a branca rana ti at negot	و ي . ي ي ي

Jeg er bange for at den koger over og	خايف يخرج على برة يفيع و يغرق الارض
oversvømmer jorden	

oversvørriner jorden	
	طوفان ثاني

وقت

da vi drømte sammen?	تنفخر

At vi havde en drøm?	نتلمو في وسط الدنيا

يد الواد Vi mødes i jordens midte	حدو	نتمشو
-----------------------------------	-----	-------

Balancerer på flodens kant	زوز طيور من ابيض ما ثما
----------------------------	-------------------------

To hvide fugle		هشاشتنا	سعفنا و	و ض	شاركو	نا نت	حلم
	teti	eti i t	1 3	di.			. 1

Vi drømte om at dele vores styrker og	ياخي منين جاك بش تمارس عليا القوه هدي الكل
svagheder	
	و تهد شکانت عینی تشوف

Hvordan kan du være så hård ved mig	مش كنت تقول نتمنى نشوف غدوة في دمعاتي

at slette hvad mine øjne har set?	كيفاش تقوا تحقر تلقى الأعذار
Du sagde at du så fremtiden i mine tårer	تخون وعودك و كلماتك

Ser du... Den krop du elskede

ماعادش هو مريض... مليان نقب

Er ikke længere smuk, men syg

نتمنى الحياة تنجم تكبر من ماء بدني المالح

Gennemboret

Jeg håber at livet vil vokse ud af denne salte flod

ينهض المتفرج ويعود إلى مقعده في المسرح

each of the spectactors looks around

takes a deep breath in

and a deep breath out

like they are breathing for the space in between the spectators

oxydising the space

for the words that are about to emerge in the room

they start reading when the breath can hold the space for the words to come

spectactor: I hope that the heat will not burn you

spectactor: like the sun

spectactor: on the cloudless sky

spectactor: flickering reflection

spectactor: on the surface of the sea

spectactor: travelling through

spectactor: deltas

spectactor: sipping into

spectactor: valleys

spectactor: bodies

spectactor: gaze

spectactor: evaporating

spectactor: into the clouds

spectactor: of thoughts

spectactor: on the sky

spectactor: covering the moon

spectactor:

spectactor: you told me how water circulates

spectactor: between the minds

spectactor: those that belong to us

spectactor: and those that exist

spectactor: in the mountains

spectactor take a deep breath ins

spectactor: what about tears?

spectactor: burning cheeks

spectactor: drying sadness

spectactor: I hope the sadness will leave you

spectactor: you told me about tears, how you used to collect their salty waters in a bottle for

later

spectactor breaths out with a tone

spectactor: what about

spectactor: the salt

spectactor: in

spectactor: those dry eyes

spectactor:

spectactor: who doesn't cry?

spectactor: I saw a man who cried, flooded by the ocean

spectactor: I saw him crying, blowing off the flames

each of the spectactors takes a deep breath in

and a deep breath out

spectactor: What about

spectactor: the oceans

spectactor: in

spectactor: us?

spectactor: cold water that flows in and out of our bodies

spectactor: as they leak

spectactor: as they evaporate

spectactor: as we disappear

spectactor: time is running

spectactor: running into the sea

يتنفس المتفرجون بعمق tilskuerne trækker vejret dybt

på hver udånding kommer en tone på hver udånding kommer en tone

يدندن الجمهور tilskuerne nynner

så højt eller lavt de vil عالية أو منخفضة كما يريدون

så længe de vil للمدة التي يريدونها

høje bølgeslag, der langsomt stilner af دقات الموجة الصاخبة التي تهدأ ببطء

spectactor: I hope the sadness will leave you

spectactor: like clouds

spectactor: who

spectactor: dissolve into rain

spectactor: flow into rivers

spectactor: travel through deltas

spectactor: border through the sea

spectactor: in the sea

spectactor: from there

spectactor: they evaporate

spectactor: the emotion

spectactor: into clouds

spectactor: who

spectactor: of the sky

spectactor: covering the sun

spectactor: raining shadows

spectactor: upon the ground

spectactor: upon our feet

each spectactor begins stomping, creating a rhythmic pattern when their feet hit the floor

spectactor: running

spectactor: towards the waves

spectactor: you told us

spectactor: once

spectactor: how water circulates

spectactor: between the oceans

spectactor: the sky

spectactor: and the mountains

spectactor: they asked you

spectactor: once

spectactor: but what about tears?

One of the spectators hugs another spectactor

spectactor: what about

spectactor: these oceans

spectactor: inside us?

spectactor: time is running

spectactor: running into the sea

each of the spectactors takes a deep breath in

and a deep breath out

spectactor: running

every breath is a small wave on a big ocean

crossing time and space

spectactor: running

spectactor: imagining

the spectactors continue to inhale deeply

on each exhale comes a tone

the spectactors are humming

they hum for as long or as short as they want

in any tone they want

as high or as low as they want

the tones are resonating

like waves on a big ocean

waves that slowly calm down

spectactor: I'm surrounded by sand and rocks

spectactor: A cable,

spectactor: running into the sea,

spectactor: carrying my voice to you.

spectactor: What about it?

spectactor: a cable,

spectactor: becomes my body,

spectactor: carrying me.

spectactor: from here

spectactor: the sea exists as an image in my mind

spectactor: as a sound from an old television not receiving a signal

spectactor: the sea and the cable

spectactor: What about.

spectactor: the colonial states laid out cables to be able to communicate with their

colonized areas.

speactator: ...: "the oceans inside us"?

spectactor: connect us, divide us

spectactor: a boat

spectactor: Never mind

spectactor: I will visit you

spectactor: that is

spectactor: I would

spectactor: what technologies

spectactor: telecommunication.

spectactor: how?

spectactor: communicating overseas.

spectactor: communicating with those you left.

spectactor: until you leave them again.

spectactor: lost connection.

spectactor: and again.

spectactor: who does my voice belong to?

spectactor: the cable.

spectactor: running into the sea.

spectactor: who does the cable belong to?

spectactor: Cables do not belong to anyone?

spectactor: the way the sea does not belong to anyone?

spectactor: Or differently?

spectactor: It was a silly thing to say.

spectactor: I allow my voice to become data.

spectactor: calling for someone who left.

spectactor: leaving traces

spectactor: in the cables,

spectactor: on servers,

spectactor: in mountains.

spectactor: respond.

spectactor: |

Two of the spectators swap seats

زوز ما المتفرجين يبدلوا باليصهم ينجم يمشى للمسرح الآخر

En af tilskuerne går op til mikrofonen, tager en tekst og sætter sig på stolen.

Tilskuer: Bogen var ikke færdig. Ikke endnu. Den ville aldrig blive det. Den var et udsnit af et tidsrum. 12 år hvor dit fravær bandt vores skæbner sammen og lod os finde hver vores retning i de liv, vi var blevet tildelt.

Tilskueren lægger teksten tilbage på stolen og forlader mikrofonen. یتقدم أحد المتفرجین إلی المیکروفون ویأخذ نصًا ویجلس علی الکرسی

المتفرج: لم ينته الكتاب. لم ينته بعد. ولن يكون كذلك أبدًا. لقد كانت شريحة من الزمن، اثنتا عشرة سنة ربط فيها غيابك مصائرنا معًا وسمح لنا أن نجد طريقنا في الحياة التي أعطيت لنا

يضع المتفرج النص مرة أخرى على الكرسي ويترك الميكروفون

Tilskuer: Jeg håber tristheden forlader dig, forlade dig for evigt, for evigt.

Tilskuer: Se, se på skyen på himlen.

Tilskuer: Åh, smukke himmel, fuld af skyer. Himlen der kan blive til regn, himlen der vander de tørstige, der vander planter, dyr og mennesker... Åh, smukke himmel, der vander enhver, som er tørstig.

Tilskuer: Vand... Ja, vand... Vand... Fald. Regn. Masser af regn. Vand. Fald. Rundt om bjerget... Bjerget vasker sig rent... Så dejligt et bad, helt alene i regnen.

Tilskuer: Vandet fornyer. Vandet hader at sove og elsker at løbe. Så vandet samler sig i vandløb... Lyt. Lyt til symfonien mellem bjerget og vandet.

Tilskuer: Vandet danser og løber... Vandet tager forbi alle planterne for at hilse på dem. Og for at vaske ansigtet på hver eneste fugl og slukke tørsten hos hver eneste rose.

Tilskuer: Vandet samler sig i floder. Vandet er som os og vil dø for bevægelsen og hader at sove og skaber sin vej helt alene.

Tilskuer: Vandet løber, vandet smiler. Vandet gør godt for alle uden at bede om noget igen... Åh, smukke, smukke, elskede vand.

Tilskuer: Vandet krydser den søvnige flod og vækker den, giver de fisk og planter, der bor i floden, alt de har brug for.

Tilskuer: Floden tager hvad den har brug for og giver resten til havet. På den måde får alle deres del af skyen på himlen.

Tilskuer: Havets glæde er at byde vandet velkommen, som det er elskernes varme at se hinanden. Varmen får vandet til at fordampe og skabe vinger og flyve højt højt op på himlen for at kunne komme tilbage til os og give glæde til hver tørstig sjæl.

Tilskuer: Ja, det er sandt. Og for at vandet kan blive til skyer og tåge. Vandet bliver et slør, der skygger for solens stråler, som for at sige at enhver af os har ret til skygge.

Tilskuer: Og sådan har du fortalt mig historien om vandet. Ja... Ja... Og vandets evner til at hjælpe os alle.

Tilskuer: Men hvordan bevæger vandet sig mellem havene og alt andet?

Tilskuer: Flyvende på himlen? Vandets teatersal er himlen og rummet. Altid flyvende, på udkig efter nogen at hjælpe. Eller at vaske tristheden væk fra ansigterne på mennesker og bjerge. Og åbne fletningerne af fyr, enebær og rosmarin.

المتفرج: و كيفاش الدموع ؟ ؟ ؟ ؟ ؟ ايه ايه الدموع الدموع سحابها مايتشافش و رعدها ما بتسمعش دموع الظلم .. دموع الحزن .. دموع القهر.. دموع الفرحة

Tilskuer: Hvad med tårerne? Ja... Ja... Tårerne... Tårerne... Deres skyer er usynlige. Og deres torden er lydløs. Uretfærdighedens tårer. Tristhedens tårer. Undertrykkelsens tårer. Glædens tårer.

Tilskuer: Hvad sker der med tårerne? Du smager havet, før tårerne fordamper. Deres saltindhold er højere end havets. Tårer forlader vores øjne, flyver op til skyerne, møder skyerne og vender tilbage til havet.

Tilskuer: Har du smagt begge? Hvilken en var sødest?

Tilskuer: Vores tårer er i havet, men det er ikke kun os, der græder. Alle levende væsner har tårer. Og tåre for tåre bliver hver tåre til hav. Åh, jeg har besluttet mig for at svømme i tårer af glæde. Selv hvis det er koldt, er det bedre.

Tilskuer: Åh, når vi taler om tiden... Tiden går og dagen forsvinder...

Tilskuer: Wow, hvilken historie... Vores tårer løber ud i havet, og som man siger... Mange bække små gør stor å. Og dråbe for dråbe flyder bægeret over.

tilskuerne trækker vejret dybt

på hver udånding kommer en tone

tilskuerne nynner

يدندن الجمهور

så højt eller lavt de vil

så længe de vil

høje bølgeslag, der langsomt stilner af

Spect-actor: I desire exquisite taste.

Spect-actor: I desire meaning.

Spect-actor: I desire intimacy.

Spect-actor: I desire a sense of belonging.

Spect-actor: I pray for the rain to come.

Spect-actor: I desire consistency.

Spect-actor: I desire earthly connections.

Spect-actor: I negotiate the price from a vulnerable position.

Spect-actor: I desire authenticity.

Spect-actor: I negotiate the price from a position of power.

Spect-actor: A local farmer on a global market.

Spect-actor: Do you see me?

Spect-actor: I desire justice.

Spect-actor: Do I see you?

Spect-actor: I count my money.

Spect-actor: Do you hear me?

Spect-actor: I touch the soil with my lips, I kiss the ground of the olive field.

Spect-actor: Do I hear you?

Spect-actor: I count my money.

Spect-actor: You can have anything you desire, just not me.

Spect-actor: I am standing in the supermarket, I can't decide which oil to buy.

Spect-actor: I pick a bottle of oil from the shelves.

Spect-actor: I move towards the self-scan.

Spect-actor: I scan the bottle.

Spect-actor: The bottle contains a sacred liquid.

Spect-actor: I pay.

Spect-actor: I steal.

Spect-actor: I run.

Spect-actor: I touch the floor with my lips.

Spect-actor: I kiss the ground of the supermarket.

وحد من المتفرجين يتحرك بإتجاه الميكروفون و يجلسو امامه

المتفرج:

المتفرح ايه بريئة ...براءة الخرفان في حرائق النسيان ...هناك حيث لا شجاع و لا جبان و لكن كلنا جبان ...هناك كلنا سواسي على كتفي الميزان ...هناك حيث الحب ماء سائل يسقي كل ضمان ... ماء لا يميز بين ما بين الأسود و ...الجرذان

ماء يعلمنا كيف نزرع الورد و الأقحوان وشقائق النعمان ...براءة لا تعرف الحقد و لا الأضغان اطفال يمرحون ويلعبون كما أرادنا وأراد الزمان

ينهض المتفرج ويعود إلى مقعده في المسرح

Spect-actor: Act 1.

Spect-actor: From the olive field to the Immigration Office.

Spect-actor: Invisible relations.

Spect-actor: Every year someone visits all the houses of the village, buys the olives and resells them to someone else.

Spect-actor: Every year someone visits all the villages, buys the olives and resells them to someone else.

Spect-actor: Every year someone ships them off to Europe.

Spect-actor: Here they are sold under the false claim that they have grown in Italy.

Spect-actor: Or Greece.

Spect-actor: Or Spain.

Spect-actor: Whatever generates the most profit.

Spect-actor: For the stakeholders.

Spect-actor: I kiss the ground of the supermarket.

Spect-actor: A ship takes off from the coast.

Spect-actor: Meanwhile, Europe tightens its borders.

Spect-actor: Armed coast guards decide who can enter and who can't.

Spect-actor: Whoever generates the most profit.

Spect-actor: The intimacy of sharing the fruit of the olive tree.

Spect-actor: The gesture of passing food from one hand to another.

Spect-actor: Invisible intimacy.

Spect-actor: How many hands have held this olive?

Spect-actor: One for you and one for me.

Spect-actor: Will you pass my gratitude to the soil that holds the tree?

Spect-actor: Will you make sure the tree has everything it needs to stay healthy and alive?

Spect-actor: What can I do to make sure the people who care for the tree are safe and happy?

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig

المتفرج: كيف السماء

tilskuer: som en sky

المتفرج السماء اللي تتبزع علينا ماء

tilskuer: der opløses til regn

المتفرج:ماء المطر يتصب على أطراف الاجبال

tilskuer: strømmer ned ad bjergsider

المتفرج:الماء يتلم في وديان

tilskuer: samles i floder

المتفرج الماء يجري

tilskuer: der løber

المتفرج؛الماء يشق مسربه يلقى روحه يعبى في البحر

tilskuer: gennem deltaer

المتفرج: يعبى البحر، وين يتبخر و يرجع للسماء

tilskuer: ud i havet

المتفرج: يولى سحاب

tilskuer: hvorfra den fordamper tilbage op i luften

المتفرج: سحاب يحجب و يغطى الشمس

tilskuer: og bliver til skyer

المتفرج: وهاذي حكاية مسارب الماء

tilskuer: der dækker for solen

المتفرج: وكيفاش يتنقل و يتحرك

tilskuer:	sådan	har	đп	fortalt	miσ	οm	vandets	hevæge	lser
mskuci.	Sauaii	mai	uu	Tortait	IIIIg	OIII	vanucis	ucvago.	1901

المتفرج: بين البحر و السماء و في الوديان

tilskuer: hvordan vandet cirkulerer mellem havet

المتفرج: و الدموع ...

tilskuer: himlen

المتفرج: أشبيهم الدموع ؟؟

tilskuer: og bjerget

المتفرج: و البحر ؟

tilskuer: hvad med tårerne?

المتفرج: دموع في البحر ....

tilskuer: hvad med

المتفرج: دموعنا؟؟

tilskuer: havet

المتفرج: أه الوقت تعدى

tilskuer: i

المتفرج: دموعنا تجري زاده للبحر

tilskuer: os?

tilskuer: tiden går

tilskuer: løber ud i havet

tilskuerne trækker vejret dybt

på hver udånding kommer en tone

tilskuerne nynner

يدندن الجمهور

så højt eller lavt de vil

så længe de vil

høje bølgeslag, der langsomt stilner af

Spect-actor: Act 2

Spect-actor: From the Immigration Office to the olive field.

Spect-actor: In her speech from World Environment Day in 2019, Vandana Shiva argues that

capitalism thrives on the separation between ecology and economy.

Spect-actor: In today's capitalistic system, resources are distributed unevenly, making a few

global actors rich on behalf of local communities, small scale farmers, caregivers and

ecosystems.

Spect-actor: Those who feed us, those who care for the earth are made invisible in a

capitalistic economy.

Spect-actor: Vandana Shiva suggests that we stop the exploitation of natural resources,

workers and women by collectively returning to thinking economy and ecology as one.

Spect-actor: Respecting ecosystems and what they need to thrive.

Spect-actor: Thinking about our relationship with the soil as circular.

Spect-actor: Recieving what the soil gives us.

Spect-actor: And giving the soil what it needs.

Spect-actor: Caressing the fruit as it passes from one hand to another.

Spect-actor: I count my olives.

Spect-actor: I count my money.

Spect-actor: I kiss the ground of the supermarket.

Spect-actor: The intimacy of sharing the fruit of an olive tree.

Spect-actor: The intimacy of caring for the earth.

Spect-actor: My lips touch the soil.

Spect-actor: I kiss the soil of the olive field.

Spect-actor: Someone ships the olives off to Europe.

Spect-actor: A multinational company.

Spect-actor: Someone collects the olives from the foot of a tree.

Spect-actor: Someone packs the olives in a canvas sack.

Spect-actor: Someone makes a shipping plan in an excel ark.

Spect-actor: Someone makes a budget.

Spect-actor: And another budget.

Spect-actor: Someone applies for permission to unload the cargo.

Spect-actor: Someone makes a logo.

Spect-actor: Someone writes a story about an olive's journey.

Spect-actor: Someone makes a quality control.

Spect-actor: Someone crushes the olives.

Spect-actor: Someone extracts the oil.

Spect-actor: Someone monitors a machine.

Spect-actor: Someone pours the oil on bottles.

Spect-actor: Someone makes a profit.

Spect-actor: Someone prints the stickers.

Spect-actor: Someone handles the taxes.

Spect-actor: Someone places an order.

Spect-actor: Someone prays for rain.

Spect-actor: Someone kisses the soil of the olive field.

Spect-actor: Someone fills the shelves of the supermarket.

Spect-actor: Someone makes a transaction.

Spect-actor: A trade.

Spect-actor: An exchange of resources.

Spect-actor: The separation between the farmer and the consumer.

Spect-actor: The separation between you and I.

Spect-actor: The olive fuels my body.

Spect-actor: The olive stimulates my senses.

Spect-actor: Sacred olive.

Spect-actor: I count my invisible relations.

يتنفس المتفرجون بعمق tilskuerne trækker vejret dybt

på hver udånding kommer en tone på hver udånding kommer en tone

يدندن الجمهور tilskuerne nynner

så højt eller lavt de vil عالية أو منخفضة كما يريدون

så længe de vil للمدة التي يريدونها

høje bølgeslag, der langsomt stilner af دقات الموجة الصاخبة التي تهدأ ببطء

Spect-actor: Act 3.

Spect-actor: Beginning at the end.

Spect-actor: Ending at the beginning.

spectactor: I hope the sadness will drive you to happiness

spectactor: like data

spectactor: that is built up into code spectactor: flowing through circuits

spectactor: traveling

spectactor: through networks

spectactor: and ends spectactor: in the cloud

spectactor: from where it uploads back spectactor: into fibre optic nerves spectactor: through the mainframe

spectactor: covering spectactor: the solar cells...

spectators: pause

spectactor: you informed me

spectactor: how information circulates

spectactor: between servers spectactor: the cloud

spectactor: and the user

spectactor: what about emotions?

spectactor: what about spectactor: the processors

spectactor: in spectactor: us?

spectactor: time is flowing

spectactor: flowing through the network

each of the spectators takes a deep breath in and holds the deep breath until they cannot anymore, letting out every part of the breath in small bursts whilst circulating the breath in motion as we pulse in a vast circuit board

tilskuerne trækker vejret dybt

يتنفس المتفرجون بعمق

på hver udånding kommer en tone

وفي كل زفير تأتي نغمة

tilskuerne nynner

يدندن الجمهور

så højt eller lavt de vil

عالية أو منخفضة كما يريدون

så længe de vil

للمدة التي يريدونها

høje bølgeslag, der langsomt stilner af

دقات الموجة الصاخبة التي تهدأ ببطء

المتفرج: كيف الأرض

Tilskuer: Som jord

المتفرج:كيف السماء

Tilskuer: Som himlen

المتفرج:كيف النار

Tilskuer: Som ild

المتفرج:كيف الماء

Tilskuer: Som vand

المتفرج الماء ينزل ويصب على أطراف اللهيب

Tilskuer: Vandet rammer ilden

المتفرج الماء كيما يتجمع كيما يتبخر

Tilskuer: Vandet samler sig for at fordampe

المتفرج:الماء يجري تحت سافيها ومش فايقة

Tilskuer: Vandet løber under hendes ben, men hun ved det ikke

المتفرج: الماء يشق في طريقو لاها ويرمي روحه في بحرها

Tilskuer: Vandet finder sin vej ud i havet

المتفرج:يصب في البحر وين يبخرو لهيبها و يرجعلها من السماء

Tilskuer: Vandet rammer havet, hvorfra det fordamper tilbage op på himlen

المتفرج: و يوللي غيوم

Tilskuer: Som skyer

المتفرج: سحاب يحجب الشمس

Tilskuer: Skyer, der dækker for solen

المتفرج: و ماعادش روحو صافية كيف ماه

Tilskuer: Hans sjæl er ikke længere ren som havet

المتفرج: وكيف يتنقل و يسير الماء في طريقها باقي خايف تحرقه مرة أخرى

Tilskuer: Og når han passerer hende, bliver han bange for at hun vil brænde ham igen.

المتفرج: هارب هارب ديما هارب

Tilskuer: Løbende. Løbende. Altid på flugt.

المتفرج: بالك مازالت متاعى ؟

Tilskuer: Måske er du stadig min?

المتفرج: بالك كي نبقى ؟؟

Tilskuer: Måske hvis jeg bliver?

المتفرج: بالك كي تبقى ؟

Tilskuer: Måske hvis du bliver?

المتفرج: و انت شكون ؟

Tilskuer: Men hvem er du?

المتفرج: شبيك تسأل فيا نايا شكون ؟

Tilskuer: Hvorfor spørger du mig, hvem jeg er?

الكل: و انت شكون ؟

Tilskuer: Og hvem er du?

المتفرج: سيّب عليك

Tilskuer: Glem det

المتفرج: نسيّب عليا ؟

Tilskuer: Glem det?

الكل: من شكون ؟

Tilskuer: For hvis skyld?

المتفرج: منها. من النار الى فيها

Tilskuer: For ilden i hende

الكل : هي ؟

Tilskuer: Hende?

المتفرج: وكي نهبط و نخلط نطفيها و نرجعلها لاباس؟

Tilskuer: Hvad hvis jeg går hen og slukker ilden og kommer tilbage og er okay?

المتفرج: شد بلاصتك

Tilskuer: Bliv hvor du er

المتفرج: اخرج

Tilskuer: Gå ud

الكل: شكون؟

Tilskuer: Hvem?

المتفرج: تي هخرجج

Tilskuer: Gå!

المتفرج: من النهار و الليل و الغيوم و طيح في البحر

Tilskuer: Fra dagen og natten og skyerne - du rammer havet

المتفرج: كي نخرج. تقلي انت شكون ؟

Tilskuer: Hvis jeg går, fortæller du mig så, hvem du er?

المتفرج: تعرفني نا شكون ؟

Tilskuer: Do you know med?

En af tilskuerne rejser sig op i salen.

يقف أحد المتفرجين في المسرح.

Tilskuer:

المتفرج:

når du kommer for at finde mig

عندما تأتي لتجدني

vil du ikke længere finde den datter

ان تجد ابنتك

der hang ved din hånd som en lille hund

التى تعلقت بيدك مثل كلب صغير

og let blev distraheret

وسهلة التشتت

og let fór vild i sine egne tåger

وتضيع بسهولة في ضبابها الخاص

men du vil finde et menneske

ولكنك ستجد إنسانة

der har hørt sit fodtrin skifte rytme

الذي سمع خطاها تغير إيقاعها

da et andet menneske forsvandt

عندما اختفى إنسان آخر

Tilskueren sætter sig ned igen.

يجلس المتفرج مرة أخرى.

spectactor: we hope the sadness will stream from you

spectactor: like clouds

spectactor: that dissolve into rain spectactor: flowing into rivers

spectactor: We hope your sorrow transforms you

spectactor: like dew on our leaves spectactor: that nourishes our roots spectactor: We hope your tears join us spectactor: blending with waves spectactor: that carry them away spectactor: into the vast ocean

spectactor: from where they evaporate back

spectactor: into clouds spectactor: on the sky spectactor: covering spectactor: the sun spectactor: You told us

spectactor: how water circulates spectactor: between the sky spectactor: the mountains spectactor: and us spectactor: You told us spectactor: how tears cycle

spectactor: from eyes spectactor: to oceans spectactor: and back

spectactor: what about sadness?

spectactor: what about spectactor: the oceans

spectactor: in spectactor: us?

spectactor: What about emotions?

spectactor: What about spectactor: the ecosystems spectactor: within us? spectactor: Time is running

spectactor: running through currents

spectactor: into the vastness spectactor: time is running spectactor: running into the sea

each of the spectactors takes a deep breath in and a deep breath out

spectactor: Every breath a renewal spectactor: a part of the cycle of life spectactor: Every breath a wave

spectactor: syncing with the ocean's rhythm

spectactor: every breath is a small wave on a big ocean

spectactor: crossing time and space spectactor: We continue to breathe deeply

spectactor: exchanging energy spectactor: with every exhale spectactor: We hum along the tides

spectactor: our voices merging with the currents

spectactor: the spectactors continue to inhale deeply, on each exhale comes a tone they hum for as long or as short as they want in any tone they want as high or as low as they want the tones are resonating like waves on a big ocean waves that slowly calm down

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك لاخر عمرك

المتفرج: للى تعمل جناح ، تفارق بدنك و تطير للسماء ..

المتفرج: يااا شوف السحابة في السماء.. تشبه لوجه بابا كيف امي تحكيلي عليه

المتفرج: محلاه بوك سحابة في السماء

المتفرج: شفتوا تفكرت

المتفرج: شنوة تفكرت

المتفرج: تذكرت

المتفرج: شنوة تذكرت

المتفرج: تفكرت الزمان هكا الشمس ماعادش تحرقنا بضوها ، اغلب الوقت تغيم

المتفرج: كيف السماء تغيم تذكرني في صغري

المتفرج: يبدا بابا مروح بقفتو كل نهار و قسمه

المتفرج: يخف في رجله قبل ما تولي ماطرة

المتفرج: تصب المطر مع دخلة بابا للدار ، تسقى العطشان ، خضرة ، ورد و انسان

خيرات ، خيطين من سماء

المتفرج: تصب حتى عالجبل يعمل حمامه .. صحه صحه حمامك يا جبل و مش محتاج لطياب.

المتفرج: الماء جراي يكره الرقاد

المتفرج: يضهر لك متلمد متكدس في بحيرة اما راهو مسيره يبدل المسرب و يكمل ثنيته

المتفرج: توحشت

المتفرج: توحشت

المتفرج: توحشت

المتفرج: ريحه الارض كيف تمطر

المتفرج: نثبت علاها ثبات صغر

المتفرج: ربي يهديك ، خليتني نرجع بقشور بدني لذكريات حاولت ننساهم .. خليتني نخزر للسماء بعين كبيره و نحل وذني على سنفونيه المرتفعات ، كله باذن من الماء

المتفرج: نسمع في صوت الماء يجري يسلم على كل وجه كل عصفور، كل نبته و حتى على شجر الزيتون

المتفرج: الماء يشطح تحت الزيتون على غناية الجدات

المتفرج: محلاك يا ماء

المتفرج: شاقق الارض الشايحه و التراب الناعس .... يعطى حشايشها الخير و البركه

المتفرج: و البحر ؟

المتفرج: شبيه البحر؟

المتفرج: مايشبعش يستني في الباي متاعه مالماء الي يكمل ثنيته و يتصب في وسط

المتقرج: فرحه البحر بجيان الماء تفكرني بفرحة امي بمرواح بابا قبل ما يصب النو على راسه

المتفرج: على راس الرجال و راس الاجبال

المتفرج: يسرح عقد الضفاير المربوطة على روس الاجبال و وروس الجبال

المتفرج: ضفائر صنوبر و اكليل و عرعار

المتفرج: بكيتني دموع

المتفرج: شبيهم الدموع؟

المتفرج: الدموع موش كيف المطر، سحابها مايتشافش و رعدها ميتسمعش

المتفرج: دموع ظلم و حزن و قهرة فراق

المتفرج: نبكي دموع من غير عين بالوحش على راس باب المليان بريحة الاجبال و مزين زيتون و مرجان

المتفرج: دموعي مالحة ملوحية البحر

المتفرج: و مالوحش يمكن تكون املح من بحر

المتفرج: دموعنا هي زاده كيف المطر ، يوفا مسربها في البحر

المتفرج: دموع المخلوقات الكل توفا في البحر

المتفرج: و يعاود الشي يتبخر و يعاود يضب و يجري و يشق ثنيته و يعاود ينتهي بنفس الطريقة قطرة في وسط بحر واسع مايوفاش

_

- يغمض كل متفرج عينيه و ياخذ نفس و يحل عينيه يخزر للمتفرج الي بحذاه و يتوجهلوا باي حاجه تجي في راسه -

Tilskuerne tager en dyb indånding og ånder langsomt ud.

De lægger mærke til hinanden.

(المتفرجين ياخذوا نفس عميق و ياخذ وقته في الزفير- ينتبهوا لوجود بعضهم)

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig.

Deres opmærksomhed er delt mellem dem, der sidder ved siden af dem og skærmen.

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك (ينقسم انتباههم بين الى قاعدين بجنبهم و الشاشة)

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig.

Hver tilskuer forestiller sig en blomst. En blomst, de har et klart minde om.

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك (كل متفرج يتخيل وردة، وردة تكون عندهم عليها ذكرى و صورة واضحه)

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig.

Hver tilskuer forestiller sig blomstens rod, som ikke er synlig fordi den er under jorden.

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك (كل متفرج يتخيل المي يتخيلوا فيها، جذور غير مرئية على خاطرها تحت الأرض)

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig.

De forestiller sig blomstens stilk, som er stærk.

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك (يتخيلوا الجذع القوي متع وردتهم)

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig.

De forestiller sig blomstens blade og deres farve.

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك (يتخيل البذرة و لونها)

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig.

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك

tilskuer: himlen

المتفرج: السماء

tilskuer: og bjergene

المتفرج: و الجبولات

tilskuer: de spurgte dig

المتفرج: سألوك

tilskuer: engang

ال**متفرج:** مرة

tilskuer: hvad har du brug for

المتفرج: اذا محتاج حاجة

tilskuer: for at vokse

Tilskuerne forestiller sig, at de vander deres blomst.

المتفرج: بش تكبر

(يتخيلوا رواحهم يسقوا في وردتهم)

tilskuer: men hvad med mine tårer?

المتفرج: ودموعي؟

tilskuer: hvad med

المتفرج: اشبيهم دموعك

tilskuer: havet

De fylder deres spande med havvand.

المتفرج: و هالمحيطات (يعبوا سطولاتهم من البحر)

tilskuer: i os?

Tilskuerne tager en dyb indånding

المتفرج: في وسطنا ؟ (المتفرجين ياخذوا نفس و يخرجوه)

En af tilskuerne bevæger sig hen til
mikrofonen og sætter sig foran den.

واحد من المتفرجين يتحرك بإتجاه الميكروفون و يجلسون أمامه

Tils	kıı	er:

المتفرج

Hvordan fik du styrken til at kvæle mig?

منين جبت القوة بش تخنقني

Opløs dig i luften og forsvind fra mit liv

بش تذوب في الهواء و تصفيني من حياتك

Hvordan fik du idéen til at knuse mit hjerte

كيفاش جا لبالك تكسرلي قلبي بغيابك

at få brøndens vand til at koge?

و تخلى سط بدنى بير الماء الى فيه يغلى

Jeg er bange for at den koger over og oversvømmer jorden

خايف يخرج على برة يفيع و يغرق الارض

Den anden oversvømmelse

طوفان ثاني

Mere salt end havet

املح من ماء البحر

مش ذوقتك من دمعاتى

Husker du hvordan du smagte på mine

وقت حكينا على حلماتنا في بعضنا و لبعضنا

tårer

Husker du

da vi drømte sammen?

كان عندنا حلمة

تتفكر

At vi havde en drøm?

نتلمو في وسط الدنيا

Vi mødes i jordens midte

نتمشو حدود الواد

Balancerer på flodens kant

زوز طيور من ابيض ما ثما

To hvide fugle

حلمنا نتشاركو ضعفنا و هشاشتنا

Vi drømte om at dele vores styrker og svagheder

ياخى منين جاك بش تمارس عليا القوه هذي الكل

Hvordan kan du være så hård ved mig

و تهد شكانت عيني تشوف

at slette hvad mine øjne har set?

مش كنت تقول نتمنى نشوف غدوة في دمعاتي

Du sagde at du så fremtiden i mine tårer

تخون وعودك و كلماتك

كيفاش تقوا تحقر تلقى الأعذار

Hvordan fik du styrken til at forlade mig?

في بالك ...بدني الي كان عاجبك

At forlade dine ord og løfter?

Ser du... Den krop du elskede

ماعادش هو مريض... مليان نقب

Er ikke længere smuk, men syg

نتمنى الحياة تنجم تكبر من ماء بدني المالح

Gennemboret

Jeg håber at livet vil vokse ud af denne salte flod

ينهض المتفرج ويعود إلى مقعده في المسرح

each of the spectactors looks around

takes a deep breath in

and a deep breath out

like they are breathing for the space in between the spectators

oxydising the space

for the words that are about to emerge in the room

they start reading when the breath can hold the space for the words to come

spectactor: I hope that the heat will not burn you

spectactor: like the sun

spectactor: on the cloudless sky

spectactor: flickering reflection

spectactor: on the surface of the sea

spectactor: travelling through

spectactor: deltas

spectactor: sipping into

spectactor: valleys

spectactor: bodies

spectactor: gaze

spectactor: evaporating

spectactor: into the clouds

spectactor: of thoughts

spectactor: on the sky

spectactor: covering the moon

spectactor:

spectactor: you told me how water circulates

spectactor: between the minds

spectactor: those that belong to us

spectactor: and those that exist

spectactor: in the mountains

spectactor take a deep breath ins

spectactor: what about tears?

spectactor: burning cheeks

spectactor: drying sadness

spectactor: I hope the sadness will leave you

spectactor: you told me about tears, how you used to collect their salty waters in a bottle for

later

spectactor breaths out with a tone

spectactor: what about

spectactor: the salt

spectactor: in

spectactor: those dry eyes

spectactor:

spectactor: who doesn't cry?

spectactor: I saw a man who cried, flooded by the ocean

spectactor: I saw him crying, blowing off the flames

each of the spectactors takes a deep breath in

and a deep breath out

spectactor: What about

spectactor: the oceans

spectactor: in

spectactor: us?

spectactor: cold water that flows in and out of our bodies

spectactor: as they leak

spectactor: as they evaporate

spectactor: as we disappear

spectactor: time is running

spectactor: running into the sea

يتنفس المتفرجون بعمق tilskuerne trækker vejret dybt

på hver udånding kommer en tone på hver udånding kommer en tone

يدندن الجمهور tilskuerne nynner

så højt eller lavt de vil عالية أو منخفضة كما يريدون

så længe de vil للمدة التي يريدونها

høje bølgeslag, der langsomt stilner af دقات الموجة الصاخبة التي تهدأ ببطء

spectactor: I hope the sadness will leave you

spectactor: like clouds

spectactor: who

spectactor: dissolve into rain

spectactor: flow into rivers

spectactor: travel through deltas

spectactor: border through the sea

spectactor: in the sea

spectactor: from there

spectactor: they evaporate

spectactor: the emotion

spectactor: into clouds

spectactor: who

spectactor: of the sky

spectactor: covering the sun

spectactor: raining shadows

spectactor: upon the ground

spectactor: upon our feet

each spectactor begins stomping, creating a rhythmic pattern when their feet hit the floor

spectactor: running

spectactor: towards the waves

spectactor: you told us

spectactor: once

spectactor: how water circulates

spectactor: between the oceans

spectactor: the sky

spectactor: and the mountains

spectactor: they asked you

spectactor: once

spectactor: but what about tears?

One of the spectators hugs another spectactor

spectactor: what about

spectactor: these oceans

spectactor: inside us?

spectactor: time is running

spectactor: running into the sea

each of the spectactors takes a deep breath in

and a deep breath out

spectactor: running

every breath is a small wave on a big ocean

crossing time and space

spectactor: running

spectactor: imagining

the spectactors continue to inhale deeply

on each exhale comes a tone

the spectactors are humming

they hum for as long or as short as they want

in any tone they want

as high or as low as they want

the tones are resonating

like waves on a big ocean

waves that slowly calm down

spectactor: I'm surrounded by sand and rocks

spectactor: A cable,

spectactor: running into the sea,

spectactor: carrying my voice to you.

spectactor: What about it?

spectactor: a cable,

spectactor: becomes my body,

spectactor: carrying me.

spectactor: from here

spectactor: the sea exists as an image in my mind

spectactor: as a sound from an old television not receiving a signal

spectactor: the sea and the cable

spectactor: What about.

spectactor: the colonial states laid out cables to be able to communicate with their

colonized areas.

speactator: ...: "the oceans inside us"?

spectactor: connect us, divide us

spectactor: a boat

spectactor: Never mind

spectactor: I will visit you

spectactor: that is

spectactor: I would

spectactor: what technologies

spectactor: telecommunication.

spectactor: how?

spectactor: communicating overseas.

spectactor: communicating with those you left.

spectactor: until you leave them again.

spectactor: lost connection.

spectactor: and again.

spectactor: who does my voice belong to?

spectactor: the cable.

spectactor: running into the sea.

spectactor: who does the cable belong to?

spectactor: Cables do not belong to anyone?

spectactor: the way the sea does not belong to anyone?

spectactor: Or differently?

spectactor: It was a silly thing to say.

spectactor: I allow my voice to become data.

spectactor: calling for someone who left.

spectactor: leaving traces

spectactor: in the cables,

spectactor: on servers,

spectactor: in mountains.

spectactor: respond.

spectactor: |

Two of the spectators swap seats

زوز ما المتفرجين يبدلوا بلايصهم ينجم يمشى للمسرح الآخر

En af tilskuerne går op til mikrofonen, tager en tekst og sætter sig på stolen.

Tilskuer: Bogen var ikke færdig. Ikke endnu. Den ville aldrig blive det. Den var et udsnit af et tidsrum. 12 år hvor dit fravær bandt vores skæbner sammen og lod os finde hver vores retning i de liv, vi var blevet tildelt.

Tilskueren lægger teksten tilbage på stolen og forlader mikrofonen. یتقدم أحد المتفرجین إلی المیکروفون ویأخذ نصًا ویجلس علی الکرسی

المتفرج: لم ينته الكتاب. لم ينته بعد. ولن يكون كذلك أبدًا. لقد كانت شريحة من الزمن، اثنتا عشرة سنة ربط فيها غيابك مصائرنا معًا وسمح لنا أن نجد طريقنا في الحياة التي أعطيت لنا

يضع المتفرج النص مرة أخرى على الكرسي ويترك الميكروفون

Tilskuer: Jeg håber tristheden forlader dig, forlade dig for evigt, for evigt.

Tilskuer: Se, se på skyen på himlen.

Tilskuer: Åh, smukke himmel, fuld af skyer. Himlen der kan blive til regn, himlen der vander de tørstige, der vander planter, dyr og mennesker... Åh, smukke himmel, der vander enhver, som er tørstig.

Tilskuer: Vand... Ja, vand... Vand... Fald. Regn. Masser af regn. Vand. Fald. Rundt om bjerget... Bjerget vasker sig rent... Så dejligt et bad, helt alene i regnen.

Tilskuer: Vandet fornyer. Vandet hader at sove og elsker at løbe. Så vandet samler sig i vandløb... Lyt. Lyt til symfonien mellem bjerget og vandet.

Tilskuer: Vandet danser og løber... Vandet tager forbi alle planterne for at hilse på dem. Og for at vaske ansigtet på hver eneste fugl og slukke tørsten hos hver eneste rose.

Tilskuer: Vandet samler sig i floder. Vandet er som os og vil dø for bevægelsen og hader at sove og skaber sin vej helt alene.

Tilskuer: Vandet løber, vandet smiler. Vandet gør godt for alle uden at bede om noget igen... Åh, smukke, smukke, elskede vand.

Tilskuer: Vandet krydser den søvnige flod og vækker den, giver de fisk og planter, der bor i floden, alt de har brug for.

Tilskuer: Floden tager hvad den har brug for og giver resten til havet. På den måde får alle deres del af skyen på himlen.

Tilskuer: Havets glæde er at byde vandet velkommen, som det er elskernes varme at se hinanden. Varmen får vandet til at fordampe og skabe vinger og flyve højt højt op på himlen for at kunne komme tilbage til os og give glæde til hver tørstig sjæl.

Tilskuer: Ja, det er sandt. Og for at vandet kan blive til skyer og tåge. Vandet bliver et slør, der skygger for solens stråler, som for at sige at enhver af os har ret til skygge.

Tilskuer: Og sådan har du fortalt mig historien om vandet. Ja... Ja... Og vandets evner til at hjælpe os alle.

Tilskuer: Men hvordan bevæger vandet sig mellem havene og alt andet?

Tilskuer: Flyvende på himlen? Vandets teatersal er himlen og rummet. Altid flyvende, på udkig efter nogen at hjælpe. Eller at vaske tristheden væk fra ansigterne på mennesker og bjerge. Og åbne fletningerne af fyr, enebær og rosmarin.

المتفرج: و كيفاش الدموع ؟ ؟ ؟ ؟ ؟ ايه ايه الدموع الدموع سحابها مايتشافش و رعدها ما بتسمعش دموع الظلم .. دموع الحزن .. دموع القهر.. دموع الفرحة

Tilskuer: Hvad med tårerne? Ja... Ja... Tårerne... Tårerne... Deres skyer er usynlige. Og deres torden er lydløs. Uretfærdighedens tårer. Tristhedens tårer. Undertrykkelsens tårer. Glædens tårer.

Tilskuer: Hvad sker der med tårerne? Du smager havet, før tårerne fordamper. Deres saltindhold er højere end havets. Tårer forlader vores øjne, flyver op til skyerne, møder skyerne og vender tilbage til havet.

Tilskuer: Har du smagt begge? Hvilken en var sødest?

Tilskuer: Vores tårer er i havet, men det er ikke kun os, der græder. Alle levende væsner har tårer. Og tåre for tåre bliver hver tåre til hav. Åh, jeg har besluttet mig for at svømme i tårer af glæde. Selv hvis det er koldt, er det bedre.

Tilskuer: Åh, når vi taler om tiden... Tiden går og dagen forsvinder...

Tilskuer: Wow, hvilken historie... Vores tårer løber ud i havet, og som man siger... Mange bække små gør stor å. Og dråbe for dråbe flyder bægeret over.

tilskuerne trækker vejret dybt

på hver udånding kommer en tone

tilskuerne nynner

يندن الجمهور

så højt eller lavt de vil

så længe de vil

høje bølgeslag, der langsomt stilner af

Spect-actor: I desire exquisite taste.

Spect-actor: I desire meaning.

Spect-actor: I desire intimacy.

Spect-actor: I desire a sense of belonging.

Spect-actor: I pray for the rain to come.

Spect-actor: I desire consistency.

Spect-actor: I desire earthly connections.

Spect-actor: I negotiate the price from a vulnerable position.

Spect-actor: I desire authenticity.

Spect-actor: I negotiate the price from a position of power.

Spect-actor: A local farmer on a global market.

Spect-actor: Do you see me?

Spect-actor: I desire justice.

Spect-actor: Do I see you?

Spect-actor: I count my money.

Spect-actor: Do you hear me?

Spect-actor: I touch the soil with my lips, I kiss the ground of the olive field.

Spect-actor: Do I hear you?

Spect-actor: I count my money.

Spect-actor: You can have anything you desire, just not me.

Spect-actor: I am standing in the supermarket, I can't decide which oil to buy.

Spect-actor: I pick a bottle of oil from the shelves.

Spect-actor: I move towards the self-scan.

Spect-actor: I scan the bottle.

Spect-actor: The bottle contains a sacred liquid.

Spect-actor: I pay.

Spect-actor: I steal.

Spect-actor: I run.

Spect-actor: I touch the floor with my lips.

Spect-actor: I kiss the ground of the supermarket.

وحد من المتفرجين يتحرك بإتجاه الميكروفون و يجلسو امامه

المتفرج:

المتفرح ايه بريئة ...براءة الخرفان في حرائق النسيان ...هناك حيث لا شجاع و لا جبان و لكن كلنا جبان ...هناك كلنا سواسي على كتفي الميزان ...هناك حيث الحب ماء سائل يسقي كل ضمان ... ماء لا يميز بين ما بين الأسود و ...الجرذان

ماء يعلمنا كيف نزرع الورد و الأقحوان وشقائق النعمان ...براءة لا تعرف الحقد و لا الأضغان اطفال يمرحون ويلعبون كما أرادنا وأراد الزمان

ينهض المتفرج ويعود إلى مقعده في المسرح

Spect-actor: Act 1.

Spect-actor: From the olive field to the Immigration Office.

Spect-actor: Invisible relations.

Spect-actor: Every year someone visits all the houses of the village, buys the olives and

resells them to someone else.

Spect-actor: Every year someone visits all the villages, buys the olives and resells them to

someone else.

Spect-actor: Every year someone ships them off to Europe.

Spect-actor: Here they are sold under the false claim that they have grown in Italy.

Spect-actor: Or Greece.

Spect-actor: Or Spain.

Spect-actor: Whatever generates the most profit.

Spect-actor: For the stakeholders.

Spect-actor: I kiss the ground of the supermarket.

Spect-actor: A ship takes off from the coast.

Spect-actor: Meanwhile, Europe tightens its borders.

Spect-actor: Armed coast guards decide who can enter and who can't.

Spect-actor: Whoever generates the most profit.

Spect-actor: The intimacy of sharing the fruit of the olive tree.

Spect-actor: The gesture of passing food from one hand to another.

Spect-actor: Invisible intimacy.

Spect-actor: How many hands have held this olive?

Spect-actor: One for you and one for me.

Spect-actor: Will you pass my gratitude to the soil that holds the tree?

Spect-actor: Will you make sure the tree has everything it needs to stay healthy and alive?

Spect-actor: What can I do to make sure the people who care for the tree are safe and happy?

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig

المتفرج: كيف السماء

tilskuer: som en sky

المتفرج السماء اللي تتبزع علينا ماء

tilskuer: der opløses til regn

المتفرج:ماء المطر يتصب على أطراف الاجبال

tilskuer: strømmer ned ad bjergsider

المتفرج:الماء يتلم في وديان

tilskuer: samles i floder

المتفرج:الماء يجري

tilskuer: der løber

المتفرج؛الماء يشق مسربه يلقى روحه يعبى في البحر

tilskuer: gennem deltaer

المتفرج يعبى البحر، وين يتبخر و يرجع للسماء

tilskuer: ud i havet

المتفرج: يولى سحاب

tilskuer: hvorfra den fordamper tilbage op i luften

المتفرج: سحاب يحجب و يغطى الشمس

tilskuer: og bliver til skyer

المتفرج: وهاذي حكاية مسارب الماء

tilskuer: der dækker for solen

المتفرج: وكيفاش يتنقل و يتحرك

tilskuer:	sådan	har	đп	fortalt	miσ	οm	vandets	hevægel	cer
mskuer.	Sauaii	Hai	uu	Iortan	IIIIg	OIII	vanuets	Devæge.	SCI

المتفرج: بين البحر و السماء و في الوديان

tilskuer: hvordan vandet cirkulerer mellem havet

المتفرج: و الدموع ...

tilskuer: himlen

المتفرج: أشبيهم الدموع ؟؟

tilskuer: og bjerget

المتفرج: و البحر ؟

tilskuer: hvad med tårerne?

المتفرج: دموع في البحر ....

tilskuer: hvad med

المتفرج: دموعنا؟؟

tilskuer: havet

المتفرج: أه الوقت تعدى

tilskuer: i

المتفرج: دموعنا تجري زاده للبحر

tilskuer: os?

tilskuer: tiden går

tilskuer: løber ud i havet

tilskuerne trækker vejret dybt

på hver udånding kommer en tone

tilskuerne nynner

يدندن الجمهور

så højt eller lavt de vil

så længe de vil

høje bølgeslag, der langsomt stilner af

Spect-actor: Act 2

Spect-actor: From the Immigration Office to the olive field.

Trom the manigration office to the only field.

Spect-actor: In her speech from World Environment Day in 2019, Vandana Shiva argues that capitalism thrives on the separation between ecology and economy.

Spect-actor: In today's capitalistic system, resources are distributed unevenly, making a few global actors rich on behalf of local communities, small scale farmers, caregivers and ecosystems.

Spect-actor: Those who feed us, those who care for the earth are made invisible in a capitalistic economy.

Spect-actor: Vandana Shiva suggests that we stop the exploitation of natural resources, workers and women by collectively returning to thinking economy and ecology as one.

Spect-actor: Respecting ecosystems and what they need to thrive.

Spect-actor: Thinking about our relationship with the soil as circular.

Spect-actor: Recieving what the soil gives us.

Spect-actor: And giving the soil what it needs.

Spect-actor: Caressing the fruit as it passes from one hand to another.

Spect-actor: I count my olives.

Spect-actor: I count my money.

Spect-actor: I kiss the ground of the supermarket.

Spect-actor: The intimacy of sharing the fruit of an olive tree.

Spect-actor: The intimacy of caring for the earth.

Spect-actor: My lips touch the soil.

Spect-actor: I kiss the soil of the olive field.

Spect-actor: Someone ships the olives off to Europe.

Spect-actor: A multinational company.

Spect-actor: Someone collects the olives from the foot of a tree.

Spect-actor: Someone packs the olives in a canvas sack.

Spect-actor: Someone makes a shipping plan in an excel ark.

Spect-actor: Someone makes a budget.

Spect-actor: And another budget.

Spect-actor: Someone applies for permission to unload the cargo.

Spect-actor: Someone makes a logo.

Spect-actor: Someone writes a story about an olive's journey.

Spect-actor: Someone makes a quality control.

Spect-actor: Someone crushes the olives.

Spect-actor: Someone extracts the oil.

Spect-actor: Someone monitors a machine.

Spect-actor: Someone pours the oil on bottles.

Spect-actor: Someone makes a profit.

Spect-actor: Someone prints the stickers.

Spect-actor: Someone handles the taxes.

Spect-actor: Someone places an order.

Spect-actor: Someone prays for rain.

Spect-actor: Someone kisses the soil of the olive field.

Spect-actor: Someone fills the shelves of the supermarket.

Spect-actor: Someone makes a transaction.

Spect-actor: A trade.

Spect-actor: An exchange of resources.

Spect-actor: The separation between the farmer and the consumer.

Spect-actor: The separation between you and I.

Spect-actor: The olive fuels my body.

Spect-actor: The olive stimulates my senses.

Spect-actor: Sacred olive.

Spect-actor: I count my invisible relations.

يتنفس المتفرجون بعمق tilskuerne trækker vejret dybt

på hver udånding kommer en tone på hver udånding kommer en tone

يدندن الجمهور tilskuerne nynner

så højt eller lavt de vil عالية أو منخفضة كما يريدون

så længe de vil للمدة التي يريدونها

høje bølgeslag, der langsomt stilner af دقات الموجة الصاخبة التي تهدأ ببطء

Spect-actor: Act 3.

Spect-actor: Beginning at the end.

Spect-actor: Ending at the beginning.

spectactor: I hope the sadness will drive you to happiness

spectactor: like data

spectactor: that is built up into code spectactor: flowing through circuits

spectactor: traveling

spectactor: through networks

spectactor: and ends spectactor: in the cloud

spectactor: from where it uploads back spectactor: into fibre optic nerves spectactor: through the mainframe

spectactor: covering spectactor: the solar cells...

spectators: pause

spectactor: you informed me

spectactor: how information circulates

spectactor: between servers spectactor: the cloud

spectactor: and the user

spectactor: what about emotions?

spectactor: what about spectactor: the processors

spectactor: in spectactor: us?

spectactor: time is flowing

spectactor: flowing through the network

each of the spectators takes a deep breath in and holds the deep breath until they cannot anymore, letting out every part of the breath in small bursts whilst circulating the breath in motion as we pulse in a vast circuit board

tilskuerne trækker vejret dybt

يتنفس المتفرجون بعمق

på hver udånding kommer en tone

وفي كل زفير تأتي نغمة

tilskuerne nynner

يدندن الجمهور

så højt eller lavt de vil

عالية أو منخفضة كما يريدون

så længe de vil

للمدة التي يريدونها

høje bølgeslag, der langsomt stilner af

دقات الموجة الصاخبة التي تهدأ ببطء

المتفرج: كيف الأرض

Tilskuer: Som jord

المتفرج:كيف السماء

Tilskuer: Som himlen

المتفرج:كيف النار

Tilskuer: Som ild

المتفرج:كيف الماء

Tilskuer: Som vand

المتفرج الماء ينزل ويصب على أطراف اللهيب

Tilskuer: Vandet rammer ilden

المتفرج:الماء كيما يتجمع كيما يتبخر

Tilskuer: Vandet samler sig for at fordampe

المتفرج:الماء يجري تحت سافيها ومش فايقة

Tilskuer: Vandet løber under hendes ben, men hun ved det ikke

المتفرج: الماء يشق في طريقو لاها ويرمي روحه في بحرها

Tilskuer: Vandet finder sin vej ud i havet

المتفرج: يصب في البحر وين يبخرو لهيبها و يرجعلها من السماء

Tilskuer: Vandet rammer havet, hvorfra det fordamper tilbage op på himlen

المتفرج: و يوللي غيوم

Tilskuer: Som skyer

المتفرج: سحاب يحجب الشمس

Tilskuer: Skyer, der dækker for solen

المتفرج: و ماعادش روحو صافية كيف ماه

Tilskuer: Hans sjæl er ikke længere ren som havet

المتفرج: وكيف يتنقل و يسير الماء في طريقها باقي خايف تحرقه مرة أخرى

Tilskuer: Og når han passerer hende, bliver han bange for at hun vil brænde ham igen.

المتفرج: هارب هارب ديما هارب

Tilskuer: Løbende. Løbende. Altid på flugt.

المتفرج: بالك مازالت متاعى ؟

Tilskuer: Måske er du stadig min?

المتفرج: بالك كي نبقى ؟؟

Tilskuer: Måske hvis jeg bliver?

المتفرج: بالك كي تبقى ؟

Tilskuer: Måske hvis du bliver?

المتفرج: و انت شكون ؟

Tilskuer: Men hvem er du?

المتفرج: شبيك تسأل فيا نايا شكون ؟

Tilskuer: Hvorfor spørger du mig, hvem jeg er?

الكل: و انت شكون ؟

Tilskuer: Og hvem er du?

المتفرج: سيّب عليك

Tilskuer: Glem det

المتفرج: نسيّب عليا ؟

Tilskuer: Glem det?

الكل: من شكون ؟

Tilskuer: For hvis skyld?

المتفرج: منها. من النار الى فيها

Tilskuer: For ilden i hende

الكل : هي ؟

Tilskuer: Hende?

المتفرج: وكي نهبط و نخلط نطفيها و نرجعلها لاباس؟

Tilskuer: Hvad hvis jeg går hen og slukker ilden og kommer tilbage og er okay?

المتفرج: شد بلاصتك

Tilskuer: Bliv hvor du er

المتفرج: اخرج

Tilskuer: Gå ud

الكل: شكون؟

Tilskuer: Hvem?

المتفرج: تي هخرجج

Tilskuer: Gå!

المتفرج: من النهار و الليل و الغيوم و طيح في البحر

Tilskuer: Fra dagen og natten og skyerne - du rammer havet

المتفرج: كي نخرج. تقلي انت شكون ؟

Tilskuer: Hvis jeg går, fortæller du mig så, hvem du er?

المتفرج: تعرفني نا شكون ؟

Tilskuer: Do you know med?

En af tilskuerne rejser sig op i salen.

يقف أحد المتفرجين في المسرح.

Tilskuer:

المتفرج:

når du kommer for at finde mig

عندما تأتي لتجدني

vil du ikke længere finde den datter

ان تجد ابنتك

der hang ved din hånd som en lille hund

التى تعلقت بيدك مثل كلب صغير

og let blev distraheret

وسهلة التشتت

og let fór vild i sine egne tåger

وتضيع بسهولة في ضبابها الخاص

men du vil finde et menneske

ولكنك ستجد إنسانة

der har hørt sit fodtrin skifte rytme

الذي سمع خطاها تغير إيقاعها

da et andet menneske forsvandt

عندما اختفى إنسان آخر

Tilskueren sætter sig ned igen.

يجلس المتفرج مرة أخرى.

spectactor: we hope the sadness will stream from you

spectactor: like clouds

spectactor: that dissolve into rain spectactor: flowing into rivers

spectactor: We hope your sorrow transforms you

spectactor: like dew on our leaves spectactor: that nourishes our roots spectactor: We hope your tears join us spectactor: blending with waves spectactor: that carry them away spectactor: into the vast ocean

spectactor: from where they evaporate back

spectactor: into clouds spectactor: on the sky spectactor: covering spectactor: the sun spectactor: You told us

spectactor: how water circulates spectactor: between the sky spectactor: the mountains spectactor: and us spectactor: You told us spectactor: how tears cycle spectactor: from eyes

spectactor: to oceans spectactor: and back

spectactor: what about sadness?

spectactor: what about spectactor: the oceans

spectactor: in spectactor: us?

spectactor: What about emotions?

spectactor: What about spectactor: the ecosystems spectactor: within us? spectactor: Time is running

spectactor: running through currents

spectactor: into the vastness spectactor: time is running spectactor: running into the sea

each of the spectactors takes a deep breath in and a deep breath out

spectactor: Every breath a renewal spectactor: a part of the cycle of life spectactor: Every breath a wave

spectactor: syncing with the ocean's rhythm

spectactor: every breath is a small wave on a big ocean

spectactor: crossing time and space spectactor: We continue to breathe deeply

spectactor: exchanging energy spectactor: with every exhale spectactor: We hum along the tides

spectactor: our voices merging with the currents

spectactor: the spectactors continue to inhale deeply, on each exhale comes a tone they hum for as long or as short as they want in any tone they want as high or as low as they want the tones are resonating like waves on a big ocean waves that slowly calm down

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك لاخر عمرك

المتفرج: الى تعمل جناح ، تفارق بدنك و تطير للسماء ..

المتفرج: يااا شوف السحابة في السماء.. تشبه لوجه بابا كيف امي تحكيلي عليه

المتفرج: محلاه بوك سحابة في السماء

المتفرج: شفتوا تفكرت

المتفرج: شنوة تفكرت

المتفرج: تذكرت

المتفرج: شنوة تذكرت

المتفرج: تفكرت الزمان هكا الشمس ماعادش تحرقنا بضوها ، اغلب الوقت تغيم

المتفرج: كيف السماء تغيم تذكرني في صغري

المتقرج: يبدا بابا مروح بقفتو كل نهار و قسمه

المتفرج: يخف في رجله قبل ما تولي ماطرة

المتفرج: تصب المطر مع دخلة بابا للدار ، تسقى العطشان ، خضرة ، ورد و انسان

خيرات ، خيطين من سماء

المتفرج: تصب حتى عالجبل يعمل حمامه .. صحه صحه حمامك يا جبل و مش محتاج لطياب.

المتفرج: الماء جراي يكره الرقاد

المتفرج: يضهر لك متلمد متكدس في بحيرة اما راهو مسيره يبدل المسرب و يكمل ثنيته

المتفرج: توحشت

المتفرج: توحشت

المتفرج: توحشت

المتفرج: ريحه الارض كيف تمطر

المتفرج: نثبت علاها ثبات صغر

المتفرج: ربي يهديك ، خليتني نرجع بقشور بدني لذكريات حاولت ننساهم .. خليتني نخزر للسماء بعين كبيره و نحل وذني على سنفونيه المرتفعات ، كله باذن من الماء

المتفرج: نسمع في صوت الماء يجري يسلم على كل وجه كل عصفور، كل نبته وحتى على شجر الزيتون

المتفرج: الماء يشطح تحت الزيتون على غناية الجدات

المتفرج: محلاك يا ماء

المتفرج: شاقق الارض الشايحه و التراب الناعس .... يعطى حشايشها الخير و البركه

المتفرج: و البحر ؟

المتفرج: شبيه البحر؟

المتفرج: مايشبعش يستني في الباي متاعه مالماء الي يكمل ثنيته و يتصب في وسط

المتقرج: فرحه البحر بجيان الماء تفكرني بفرحة امي بمرواح بابا قبل ما يصب النو على راسه

المتفرج: على راس الرجال و راس الاجبال

المتفرج: يسرح عقد الضفاير المربوطة على روس الاجبال و وروس الجبال

المتفرج: ضفائر صنوبر و اكليل و عرعار

المتفرج: بكيتني دموع

المتفرج: شبيهم الدموع؟

المتفرج: الدموع موش كيف المطر، سحابها مايتشافش و رعدها ميتسمعش

المتفرج: دموع ظلم و حزن و قهرة فراق

المتفرج: نبكي دموع من غير عين بالوحش على راس باب المليان بريحة الاجبال و مزين زيتون و مرجان

المتفرج: دموعي مالحة ملوحية البحر

المتفرج: و مالوحش يمكن تكون املح من بحر

المتفرج: دموعنا هي زاده كيف المطر، يوفا مسربها في البحر

المتفرج: دموع المخلوقات الكل توفا في البحر

المتفرج: و يعاود الشي يتبخر و يعاود يضب و يجري و يشق ثنيته و يعاود ينتهي بنفس الطريقة قطرة في وسط بحر واسع مايوفاش

_

- يغمض كل متفرج عينيه و ياخذ نفس و يحل عينيه يخزر للمتفرج الي بحذاه و يتوجهلوا باي حاجه تجي في راسه -

Tilskuerne tager en dyb indånding og ånder langsomt ud.

De lægger mærke til hinanden.

(المتفرجين ياخذوا نفس عميق و ياخذ وقته في الزفير- ينتبهوا لوجود بعضهم)

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig.

Deres opmærksomhed er delt mellem dem, der sidder ved siden af dem og skærmen.

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك (ينقسم انتباههم بين الى قاعدين بجنبهم و الشاشة)

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig.

Hver tilskuer forestiller sig en blomst. En blomst, de har et klart minde om.

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك (كل متفرج يتخيل وردة، وردة تكون عندهم عليها ذكرى و صورة واضحه)

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig.

Hver tilskuer forestiller sig blomstens rod, som ikke er synlig fordi den er under jorden.

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك (كل متفرج يتخيل المي يتخيلوا فيها، جذور غير مرئية على خاطرها تحت الأرض)

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig.

De forestiller sig blomstens stilk, som er stærk.

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك (يتخيلوا الجذع القوي متع وردتهم)

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig.

De forestiller sig blomstens blade og deres farve.

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك (يتخيل البذرة و لونها)

tilskuer: jeg håber tristheden vil forlade dig.

المتفرج: نتمنى الحزن يفارقك

tilskuer: himlen

المتفرج: السماء

tilskuer: og bjergene

المتفرج: و الجبولات

tilskuer: de spurgte dig

المتفرج: سألوك

tilskuer: engang

ال**متفرج:** مرة

tilskuer: hvad har du brug for

المتفرج: اذا محتاج حاجة

tilskuer: for at vokse

Tilskuerne forestiller sig, at de vander deres blomst.

المتفرج: بش تكبر

(يتخيلوا رواحهم يسقوا في وردتهم)

tilskuer: men hvad med mine tårer?

المتفرج: ودموعي؟

tilskuer: hvad med

المتفرج: اشبيهم دموعك

tilskuer: havet

De fylder deres spande med havvand.

المتقرج: و هالمحيطات (يعبوا سطولاتهم من البحر)

tilskuer: i os?

Tilskuerne tager en dyb indånding

المتفرج: في وسطنا ؟ (المتفرجين ياخذوا نفس و يخرجوه)

mikrofonen og sætter sig foran den.	أمامه			
Tilskuer:	المتفرج:			
Hvordan fik du styrken til at kvæle mig?	منين جبت القوة بش تخنقني			
Opløs dig i luften og forsvind fra mit liv	بش تذوب في الهواء و تصفيني من حياتك			
Hvordan fik du idéen til at knuse mit hjerte	كيفاش جا لبالك تكسرلي قلبي بغيابك			
- at få brøndens vand til at koge?	و تخلي سط بدني بير الماء الي فيه يغلي			
Jeg er bange for at den koger over og oversvømmer jorden	خایف یخرج علی برة یفیع و یغرق الارض			
Den anden oversvømmelse	طوفان ثاني			
	املح من ماء البحر مش ذوقتك من دمعاتي وقت حكينا على حلماتنا في بعضنا و لبعضنا			
Mere salt end havet				
Husker du hvordan du smagte på mine tårer				
da vi drømte sammen?	تتفكر			
Husker du	كان عندنا حلمة			
At vi havde en drøm?	نتلمو في وسط الدنيا			
Vi mødes i jordens midte	نتمشو حدود الواد			
Balancerer på flodens kant	زوز طیور من ابیض ما ثما			
To hvide fugle	حلمنا نتشاركو ضعفنا و هشاشتنا			
Vi drømte om at dele vores styrker og	ياخي منين جاك بش تمارس عليا القوه هذي الكل			

واحد من المتفرجين يتحرك بإتجاه الميكروفون و يجلسون

و تهد شكانت عيني تشوف

En af tilskuerne bevæger sig hen til

svagheder

Hvordan kan du være så hård ved mig

At forlade dine ord og løfter?

مش كنت تقول نتمنى نشوف غدوة في دمعاتي at slette hvad mine øjne har set? كيفاش تقوا تحقر تلقى الأعذار Du sagde at du så fremtiden i mine tårer تخون وعودك و كلماتك Hvordan fik du styrken til at forlade mig? في بالك ...بدني الي كان عاجبك Ser du... Den krop du elskede

ماعادش هو مريض... مليان نقب

Er ikke længere smuk, men syg

نتمنى الحياة تنجم تكبر من ماء بدني المالح

Gennemboret

Jeg håber at livet vil vokse ud af denne salte flod

ينهض المتفرج ويعود إلى مقعده في المسرح

each of the spectactors looks around

takes a deep breath in

and a deep breath out

like they are breathing for the space in between the spectators

oxydising the space

for the words that are about to emerge in the room

they start reading when the breath can hold the space for the words to come

spectactor: I hope that the heat will not burn you

spectactor: like the sun

spectactor: on the cloudless sky

spectactor: flickering reflection

spectactor: on the surface of the sea

spectactor: travelling through

spectactor: deltas

spectactor: sipping into

spectactor: valleys

spectactor: bodies

spectactor: gaze

spectactor: evaporating

spectactor: into the clouds

spectactor: of thoughts

spectactor: on the sky

spectactor: covering the moon

spectactor:

spectactor: you told me how water circulates

spectactor: between the minds

spectactor: those that belong to us

spectactor: and those that exist

spectactor: in the mountains

spectactor take a deep breath ins

spectactor: what about tears?

spectactor: burning cheeks

spectactor: drying sadness

spectactor: I hope the sadness will leave you

spectactor: you told me about tears, how you used to collect their salty waters in a bottle for

later

spectactor breaths out with a tone

spectactor: what about

spectactor: the salt

spectactor: in

spectactor: those dry eyes

spectactor:

spectactor: who doesn't cry?

spectactor: I saw a man who cried, flooded by the ocean

spectactor: I saw him crying, blowing off the flames

each of the spectactors takes a deep breath in

and a deep breath out

spectactor: What about

spectactor: the oceans

spectactor: in

spectactor: us?

spectactor: cold water that flows in and out of our bodies

spectactor: as they leak

spectactor: as they evaporate

spectactor: as we disappear

spectactor: time is running

spectactor: running into the sea

يتنفس المتفرجون بعمق tilskuerne trækker vejret dybt

på hver udånding kommer en tone på hver udånding kommer en tone

يدندن الجمهور tilskuerne nynner

så højt eller lavt de vil عالية أو منخفضة كما يريدون

så længe de vil للمدة التي يريدونها

høje bølgeslag, der langsomt stilner af دقات الموجة الصاخبة التي تهدأ ببطء

spectactor: I hope the sadness will leave you

spectactor: like clouds

spectactor: who

spectactor: dissolve into rain

spectactor: flow into rivers

spectactor: travel through deltas

spectactor: border through the sea

spectactor: in the sea

spectactor: from there

spectactor: they evaporate

spectactor: the emotion

spectactor: into clouds

spectactor: who

spectactor: of the sky

spectactor: covering the sun

spectactor: raining shadows

spectactor: upon the ground

spectactor: upon our feet

each spectactor begins stomping, creating a rhythmic pattern when their feet hit the floor

spectactor: running

spectactor: towards the waves

spectactor: you told us

spectactor: once

spectactor: how water circulates

spectactor: between the oceans

spectactor: the sky

spectactor: and the mountains

spectactor: they asked you

spectactor: once

spectactor: but what about tears?

One of the spectators hugs another spectactor

spectactor: what about

spectactor: these oceans

spectactor: inside us?

spectactor: time is running

spectactor: running into the sea

each of the spectactors takes a deep breath in

and a deep breath out

spectactor: running

every breath is a small wave on a big ocean

crossing time and space

spectactor: running

spectactor: imagining

the spectactors continue to inhale deeply

on each exhale comes a tone

the spectactors are humming

they hum for as long or as short as they want

in any tone they want

as high or as low as they want

the tones are resonating

like waves on a big ocean

waves that slowly calm down

spectactor: I'm surrounded by sand and rocks

spectactor: A cable,

spectactor: running into the sea,

spectactor: carrying my voice to you.

spectactor: What about it?

spectactor: a cable,

spectactor: becomes my body,

spectactor: carrying me.

spectactor: from here

spectactor: the sea exists as an image in my mind

spectactor: as a sound from an old television not receiving a signal

spectactor: the sea and the cable

spectactor: What about.

spectactor: the colonial states laid out cables to be able to communicate with their

colonized areas.

speactator: ...: "the oceans inside us"?

spectactor: connect us, divide us

spectactor: a boat

spectactor: Never mind

spectactor: I will visit you

spectactor: that is

spectactor: I would

spectactor: what technologies

spectactor: telecommunication.

spectactor: how?

spectactor: communicating overseas.

spectactor: communicating with those you left.

spectactor: until you leave them again.

spectactor: lost connection.

spectactor: and again.

spectactor: who does my voice belong to?

spectactor: the cable.

spectactor: running into the sea.

spectactor: who does the cable belong to?

spectactor: Cables do not belong to anyone?

spectactor: the way the sea does not belong to anyone?

spectactor: Or differently?

spectactor: It was a silly thing to say.

spectactor: I allow my voice to become data.

spectactor: calling for someone who left.

spectactor: leaving traces

spectactor: in the cables,

spectactor: on servers,

spectactor: in mountains.

spectactor: respond.

spectactor: |

Two of the spectators swap seats

زوز ما المتفرجين يبدلوا باليصهم ينجم يمشى للمسرح الآخر